

Đỗ Thị Minh Giang

TÌM BÓNG NGÀY XANH

Đêm rơi trên vùng thanh vắng
Lối về bóng ngả âm thầm
Thần thờ lòng dâng lệ đắng
Rã rời từng nốt nguyệt cầm...

Bão cuốn duyên tình ban sơ
Trôi xa, ngỡ ngán chiều mơ
Sương khuya thoáng hiện hình dáng
Trắng đôi tà áo nhạt mờ.

Cuối đời ôn chuyện ngày xưa
Ta cùng đi trong cơn mưa
Ướt mái tóc dài khép nép
Tình dậy men chuyện sang mùa.

Xin mang đi hồn chơi vơi
Dấu ngoài hoang đảo mù khơi
Niềm riêng sao hoài khắc khoải
Mãi tìm bóng mát cuộc đời.

Đỗ Thị Minh Giang

THOÁNG HOÀI VỌNG

*Anh đi mang cả trời Xuân mộng
Đề lại cho em lắm nỗi buồn
Ngày tháng hắt hiu chùng ước vọng
Sắt se hồn lạnh bóng chiều buông.*

*Ghé đá công viên giờ vắng lặng
Ai thầm nhớ nhịp bước chân xưa
Bao nhiêu lưu luyến chìm quên lãng
Phai nét thời gian chuyện nắng mưa.*

*Dòng sông cô tịch thời con gái
Cùng ngắm trăng trôi cõi mịt mù
Nào biết ngày mai đời vụng dại
Trăm năm chẳng trọn mối tình chung.*

*Gần cuối đời người nhạt phấn hương
Êm đềm hoài niệm bóng người thương
Gặp nhau mái tóc màu sương khói
Còn lại gì đây chợt vấn vương.*

Đỗ Thị Minh Giang

NHỚ ÁNH TRĂNG XƯA

Trăng tà nhòa nhạt phố đêm
Sương mờ chiếc bóng bên thềm đợi ai
Người đi biên biệt sông dài
Đôi bờ ly cách chia hai nỗi sầu
Năm tàn tháng lụn về đâu
Mỏi mòn con mắt canh thâu vờ vàng
Trăm niềm tâm sự ngổ ngang
Bâng quơ tiếng vạc kêu vang náo nùng
Đi tìm nhân dáng tình chung
Ước mơ hạnh ngộ tương phùng người xưa
Giữ riêng mình chút hương thừa
Tro tàn hơi ấm cho vừa nhớ nhau
Năm mươi năm giấu nỗi đau
Chiều nghiêng phai tóc nát nhàu tâm tư
Trăng xưa chưa tiếng tạ từ
Còn trong tiềm thức lá thư tự tình.

Đỗ Thị Minh Giang